

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13198/2023
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Живко Остојић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекција покрајинског фонда из Новог Сада, чији је пуномоћник Јелена Босанац, адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4423/19 од 30.08.2022. године, у седници одржаној дана 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4423/19 од 30.08.2022. године.

УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Новом Саду Гж 4423/19 од 30.08.2022. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 595/19 од 09.09.2019. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев у целости. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име материјалне штете због мање исплаћених месечних износа пензије од 01.01.2016. године до 22.08.2019. године на име главног дуга исплати износ од 71.315,43 динара са законском затезном каматом од 01.06.2019. године до исплате и на име затезних камата на износ главнице до 31.05.2019. године, износ од 14.002,89 динара. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 56.584,24 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4423/19 од 30.08.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 595/19 од 09.09.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ради уједначавања судске праксе размотри као изузетно дозвољена.

Врховни суд је оценио да су се у конкретном случају испуњени услови за одлучивање о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној сходно члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), ради уједначавања судске праксе.

Испитујући побијану одлуку применом члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника П 119 број УП-... тужиоцу је пензија усклађена на 2.560 бодова, односно 82,5% од пензијског основа за период од 01.08.2004. године. Истим решењем усклађивањем је број бодова за период од 01.01.2005. године одређен у висини од 2.776,447 бодова, односно 72,5% од пензијског основа. Одлуком Министра одбране о усклађивању војних пензија за 2007. годину, вредност бода је од 01.01.2008. године са 9,02 увећана на 9,4, односно увећана је 4,21%. Од 01.01.2008. године, тужилац је корисник пензије код туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, чијим је решењем 01 број ...-.../... од 25.01.2008. године, за период од 01.01.2008. године, дошло до ванредног усклађивања пензија за 11,06%.

Тужиоцу је за спорни период од 01.01.2016. године до 22.08.2019. године, пензија обрачуната и исплаћена са увећањем од 11,06%. Тражена разлика са увећањем од још 4,21% вештачењем је утврђена у износу од 71.315,43 динара главног дуга и у износу од 14.002,89 динара законске затезне камате обрачунате на главницу до 31.05.2019. године, односно укупно 85.318,32 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом чланова 261., 193. став 1., 274. и 276. Закона о Војсци Југославије, те одредби чланова 21. став 1., 37. и 75. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, оценио да је тужени био обавезан да у спорном периоду пензију тужиоца, као војног осигураника, обрачунава и исплаћује са увећањем од још 4,21% поред већ увећане пензије за 11,06%, те је тужбени захтев у целости усвојио.

Другостепени суд је изреком своје пресуде жалбу туженог као неосновану одбио са образложењем да „тужилац нема право на исплату по основу другог усклађивања, односно да му не припада увећање за још 4,21%, јер је правилно првостепени суд утврдио да би увећањем тужичеве пензије за још 4,21% са укљученим увећањем од 11,06%, тужилац остварио увећање за 15,27%, што би остале пензионере ставило у неравноправан положај.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. у вези са чланом 407. став 1. тачка 3. и чланом 355. став 5. ЗПП, па је нашао да је основано ревизијом туженог указано на погрешну примену материјалног права. Наиме, одбијајући као неосновану жалбу туженог, другостепени суд је дао разлоге за њено усвајање.

Због изнетог, другостепена пресуда је морала бити укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби туженог.

Имајући у виду изнето, другостепени суд ће изнова донети одлуку о жалби, коју ће засновати на правилној примени материјалног права.

Применом члана 416. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић